

Radimské novin (k) y č. 1/08

Slušný úlovek

Pěkný kapřík o hmotnosti 130 tisíc korun by měl v letošním roce připlavat z rybníku krajského úřadu Královéhradeckého kraje do vod rozpočtu obce Radimi. Kapříkem je myšlena dotace na projektovou dokumentaci k posílení vodovodního řádu a rekonstrukci části vodovodu. Celkové náklady na dokumentaci jsou vyčísleny na 210 tisíc korun a dokumentaci vypracuje inženýr Kouba z Hradce Králové.

šik

Máte starou dřevou popelnici?

Není tím myšleno auto, ale nádoba na odpad. Obecní úřad prodává 5 ks nových plastových popelnic za cenu 700 Kč.

šik

Plesová sezóna v Radimi

Chlapi, vytáhněte saka, naleštěte polobotky. Ženský, natočte si vlasy, ještě drobek makeupu a parfému a může se jít na to! Letos Vás čeká bohatá plesová sezóna v hospodě Růže.

- 2. 2. Sokolský ples – TJ Sokol Radim
- 9. 2. Hasičský ples – SDH Radim
- 23. 2. Sokolský ples – TJ Sokol Dřevěnice
- 1. 3. Dětský maškarní rej
- 15. 3. Hasičský ples – SDH Soběraz
- 22. 3. Studeňanský teplákový bál

V sobotu 19. 1. se konal hasičský ples SDH Dřevěnice, bohužel, účast byla velice malá.

Tak snad příště na sokolským to bude lepší.

Na Vaši návštěvu se těší a příjemnou zábavu na následujících plesech Vám přeje všichni organizátoři.

šik

Návrhy na rozpočet do konce ledna

Máte nápad nebo víte o problému, který by se měl co nejdříve realizovat či vyřešit? Do konce ledna je možnost podávat návrhy do rozpočtu na rok 2008. Příjmy na letošní rok jsou odhadovány na cca 3 miliony, větší část půjde na realizaci bytů a nový územní plán, přesto se však najdou ještě finance, a můžou to být třeba jen tisíce, které by zpříjemnily život nás občanů v našich obcích.

Návrhy můžete psát do diskuse na webových stránkách nebo je poslat na můj mail tomasmysik@seznam.cz. Slibuji, že se budu všemi návrhy zabývat a pokud budou realizovatelné, budu je i prosazovat na půdě zastupitelstva.

šik

Anketa RN a možnosti řešení jednotlivých problémů

Zápis dětí do první třídy

Ve čtvrtek 17. 1. přivítaly prostory radimské školy své budoucí prvňáčky při příležitosti jejich zápisu do první třídy. Prvního září tak do lavic poprvé zasednou dvě žákyně a tři žáci – z Radimi Tereška Říhová, Péťa Burešu a Vráťa Křížů a ze Dřevěnic Kuba Jirku a Eliška Krausová.

Všech pět dětí už několik let navštěvuje naši mateřskou školu a tak nepřišly do neznámého prostředí. Při zápisu navštívily děti tři stanoviště, kde prokázaly svoji jazykovou připravenost, matematickou představivost a nakonec i pohybovou připravenost v tělocvičně pod vedením svých budoucích starších spolužáček. Všechny připravené úkoly plnily děti s radostí a bylo vidět, že se do školy doopravdy těší.

Alena Hančová – ředitelka ZŠ

Stavební parcely v obci Radim

V současné době se živá obec pozná nejen podle úrovně společenského života, ale i podle množství nově postavených rodinných domů. V tomto směru to nevypadá s naší obcí nijak růžově. Důvod? V územním plánu sice je vyhrazen prostor na stavbu cca 20 rodinných domů, ale obec Radim nevlastní žádný z těchto pozemků. Stavební parcely se nacházejí na těchto místech: pole vedle Boháčů směrem na Tužín, zahrada naproti Militkým a Novákovým, pole naproti „Hradu“ vedle Holmanových, chlívků, ovocný sad naproti chlívkům a našly by se další vhodné pozemky, které by bylo v nově zpracovaném územním plánu možno zahrnout jako stavební parcely.

Obec v tomto roce osloví majitele některých pozemků, kde by se mohlo uvažovat o výstavbě. Výsledek jednání by měl být znám na příštím zasedání, kde se k tomu vyjádří paní starostka, která byla pověřena jednáním s majiteli.

Z důvodu velké investice do nových bytů si ale obec v nejbližší době nebude moci bez příspěvku dotací a dobré nákupní ceny pozemků dovolit větší investici do nákupu a zasíťování stavebních parcel. Z toho tedy vyplývá, že pokud někdo chce stavět v nejbližší době v Radimi, bude ho to stát mnoho sil, než se mu podaří přemluvit někoho z majitelů, aby mu za rozumnou cenu prodal kus jeho pole, kde by mohl postavit dům a i značné investice do přivedení potřebných sítí na pozemek.

šik

102 hodin Perly z Krkonošských strání a Draka od Třívřché borovice v drenážní trubce o průměru 20 cm

napsal myslivec Jiří Vik

2. část

Dyta zůstala v lese v norách a pan Vik se svým synem Tomášem celý promrzlý a hladový marně čekají, kdy vyleze .. o tom, jak to s ní dopadlo, se dozvíme nyní.

„Tak to asi Dyta prohrála“ povídám Tomášovi. „Musíme jít domů se najíst a stejně za chvíli bude tma.“ V 16 hodin sbíráme lišáka a jdeme k autu. Jsem úplně bez nálady a radost z úlovku zatlačuje bolest ze ztráty mého prvního a nejlepšího jaga. Po příjezdu domů vše sdělují své ženě a ta mi laje, že je tam vůbec pouštím. Přece jacy držím proto, aby hlavně norovali, opáčím jí na to. Nejdřív se najím, pak nakrmit vše co doma mám. V 19 hodin nemám doma stání, stále myslím na Dytu, беру bundu, vodítko a píšťalku a jedu zpět do Železnice do lesa. Třeba už vyšla ven a někde se tam motá v lese, uvažuji. Stále se nechci smířit s tím, že tam zůstane jako Lenka (fena, která se z nor již nevrátila). Je tma jak v ranci a procházím les po Zelené cestě až na Šprdlíkovo pole a zpět. Po úsecích asi 50m pískám na píšťalku, ale Dyta se ke mně nepřidává. Ve 20 hodin jsem zpět doma. Musím se smířovat s krutou skutečností. Jdu spát. Nemohu usnout. Myšlenkami jsem stále s ní, před očima vidím její pobitou spodní čelist, kde jí už ani fous, který měla, nenarostl, po těch zraněních od jezevců. Usínám až někdy po půlnoci. Ze spánku mě probudí zaklepání se mnou a slova mé ženy: „Vstávej, Dytuna je u dveří celá zmrzlá a zamazaná, musíš ji vykoupat a já už jdu, nebo mi ujede autobus“. Je 4.45 hodin ráno. Těžko dovedu popsat, jak jsem byl to ráno šťastný. Vykoupal jsem Dytu ve vaně, ošetřil rány, které nebyly ani na šití. Blažený jsem šel do práce a Dytu jsem nechal doma v teple.

Snad tam byla ještě liška, kterou nemohla dostat ven, možná zrazena výstřelem, kdo ví, nebo tam byl jezevec a nechtěl ji pustit ven. To už se můžu jen dohadovat.

V roce 1996-1997 byla u nás zima moc špatná na sněh. Mrzlo na holo, sněh spadl až kolem 10. ledna 1997 a jen poprašek 2-3 cm. První sněh, sobotní ráno vstávám jako když jdu do práce a jedu za drůbežárny v Soběrazi na čekanou do lesa. Mrzne, -9 °C, ale sněh je sněh a tak dlouho jsme na něj čekali, tak se musí využít každá příležitost. Před půl 6 sedím na posedu v lese. Sedím do půl 8 a kromě srnčího nevidím vůbec nic. Jsem pěkně prokřehlý a jdu po cestě k autu. Když už jsem venku, projdu se kousek po cestě lesem, která tvoří hranici dvou honiteb, prohlédnu stopy a trochu se přitom zahřeji. Dole v oblouku cesty přicházím na stopu lišky, která přichází z vedlejší honitby. „Kampak asi jdeš?“ říkám si v duchu a už mě nohy nesou po její stopě. Pěkně mě povodí lesem podél cesty směrem k bývalé střelnici, podél potoka a na úrovni budov střelnice od potoka doleva do stráně a pod hranou svahu mívá stopa kazatelny, kde jsem seděl na čekané. Vrací se zpět směrem pod Bradlec a náhle lomí ze svahu dolů. Uprostřed stráně je malé mejtko asi 1 ar, ale už tak 20leté. Jdu po stopě a na kraji mejtka pod smrkem objevuji noru, jeden vsuk, nic víc. Nikdo z našeho sdružení o této noře nevěděl. V mejtku pod stromy nebyl žádný sněh. Obešel jsem ho, jestli liška z něho neodešla.

Je to jasné, je v noře a odpoledne se na ni vypravíme. Jsem úplně propocený a jdu k autu. Doma vše sdělují Tomášovi a volám příteli J. Jirglovi, jestli bude chtít přijet. Domlouváme se na 13. hodinu v lese u kazatelny.

O tom, jak dopadl lov na lišku a že ne všechny příběhy končí šťastně se dočtete zase až příště ...

Sbor dobrovolných hasičů na Tužíně

Sbory dobrovolných hasičů mají v zemích českých dlouhou tradici a díky nim se předešlo mnohým neštěstím a tragédiím. Hasičskou tradici na Tužíně se v roce 1926 rozhodlo založit 55 místních občanů – 23 činných a 22 přispívajících. Nezůstalo jen u slov, a tak byla téhož roku zakoupena za 18 200 korun československých stříkačka i nezbytná hasičská výzbroj a slavnostně předána sboru. Nedočkaví hasiči si chtěli samozřejmě vše vyzkoušet a tak následovalo hned po slavnosti poplachové cvičení, které vedl první velitel sboru Josef Karásek.

Dva roky poté, v roce 1928, mohl sbor prokázat svou zdatnost při požáru stodoly Františka Bílka čp. 33. Stodolu se hasičům sice nepodařilo zachránit a celá lehla popelem, ale od požáru byla ušetřena tři okolní stavení. Podrobné záznamy o činnosti sboru jsou vedeny od roku 1944 do roku 1954, kdy kroniku vedl Josef Říha z čp. 12.

Během své činnosti si hasičský sbor vystavěl požární zbrojnici, na Krchově vodní nádrž, na potoku stavidla a ruce hasičů se podílely v roce 1946 i na opravě tužínské kapličky. Nemuselo na Tužíně zrovna hořet, aby byl sbor aktivní. Jak již bylo dříve napsáno, podílel se i na kulturním dění, a to nejen divadelním (viz předchozí článek). V jejich podání se zde uskutečnilo mnoho plesů, maškarní merendy a silvestrovské večírky. Důstojné oslavy probíhaly vždy při příležitosti založení republiky, ale i při vzpomínání na narozeniny T. G. Masaryka. Vatra byla zapalována k připomenutí upálení mistra Jana Husa. Dne 8. října 1946 přijel prezident Edvard Beneš do Jičína a tak i tužínský sbor se zúčastnil slavnostního přivítání.

Nelze vypisovat všechny akce, které stihli členové sboru během své 54leté existence vykonat. Scházeli se na mnoha schůzích – střídavě v hostinci „Na Vyšince“ a „U Raplů“. Po roztržce s hostinským J. Černým se akce konaly jen U Raplů, po úmrtí A. Raplové se setkávali u Pilařů čp. 31. Svá těla utužovali na mnoha cvičeních, účastnili se sjezdů a také doprovázeli své členy na jejich cestách posledních ...

Svátkem pro hasičský sbor byl 6. duben 1954, kdy mu byla přidělena motorová stříkačka a pár týdnů nato, při poplachovém cvičení 1. května, byla poprvé vyzkoušena. Tehdejší zbrojnice už tak nevyhovovala jejich potřebám a tak se začalo uvažovat o koupi stavení čp. 34, kde by byla zbrojnice vystavěna. Zde však zůstalo jen u slov a plánů.

Další činnost již nebyla zaznamenávána, ale stále i přičiněním mladší generace, tradice hasičů na Tužíně pokračovala. Na mnoha soupískách hasičských soutěží se objevovalo SDH Tužín, ale hasiči se také aktivně zapojovali do dění v obci a také asistovali při několika požárech v sousední Radimi.

Jako samostatný sbor na Tužíně a v Podhájí ukončil sbor svou činnost v roce 1980 a sloučil se se sborem radimským, kam následně odešlo i 12 členů. Posledním velitelem byl Jaroslav Glos mladší. Od požáru hájenky čp. 23 na Podhájí v roce 1945 na Tužíně nehořelo až do roku 2004, kdy do základu lehla popelem chalupa čp. 20 majitele Karla Klusta.

SOUSEDSKÁ NEDĚLNÍ KONFERENCE

(SEPSÁNO K UCTĚNÍ PAMÁTKY JAROSLAVA JANDY)

Radimské novin(k)y se většinou zabývají serioznějšími tématy – ale i toto už neodmyslitelně k naší vesnici patří! O čem že je řeč? O zvláštním uskupení, které si říká NEDĚLNÍ KONFERENCE.

Když těsně před vánočními svátky roku 1994 dokončil Jaroslav Janda velmi záslužné práce na záchraně ruiny, která bývala hospodou „U Růže“ na jednom z nejhezčích stavebních míst v Radimi, začali se k němu scházet první hosté. Byli to žízniví sousedé i lidé, kterým chyběla možnost poklábat si v kulturním prostředí při pivečku. A tak byl položen základ budoucí kamarádské partě. Ta se už někdy v roce 1995 shromáždila okolo „otců-zakladatelů“, kterými byli Jiří Koudelka a Václav Nidrlé. Začali jsme dodržovat termín pravidelného setkávání – vždy v neděli v 19.00 hodin. Mezi prvními se přidali Jaroslav Dědeček, dnes už bohužel nežijící, a Vladimír Vindyš, dalšími byli „kúrovci“ Josef Říha a František Erlebach, nejbližší sousedé z bytovky Jan Breuer a Miroslav Adolf, „přespoláci“ ze Soběraze Milan Šimek a Miroslav Nožička, Jiří Vik ze Žabíku, Jaroslav Glos. Jako poslední vstoupil mezi „řádné“ členy konference staronový obyvatel Tužína Miroslav Říha a hned se přiřadil k těm nejaktivnějším. Evidujeme i sezónní účastníky zasedání, jsou jimi Pražáci Zdeněk Hanyš a Jaroslav Svejkovský. Ten, když nesmí přijít sám, dochází se svojí ženou Jaroslavou, takto jedinou dámou, která má na konferenci přístup. Čas od času přisedne ještě někdo z dalších – ale to už jsou opravdu jenom čestné výjimky.

A ještě na jednu osobnost nesmím zapomenout. Na toho, bez kterého by to celé nemohlo fungovat – na Jardu Jandu. Ten totiž navzdory nedůvěře, kterou mu dávali najevo radimští patrioti, dokázal z rozvaliny, která čekala jen na buldozér a radlici, vybudovat velmi pěkný stánek, ve kterém se odehrává kulturní život Radimi – plesy, výroční schůze spolků, besídky či obyčejná posezení. Bohužel, Jarda začátkem ledna 2008 odešel navždy, ale pokud se na nás někde shora dívá, tak ho jistě těší fakt, že rodina Karbanova, která se teď o provoz hospody stará, si vede opravdu velmi dobře!

A tak v neděli úderem sedmé večerní můžeme probrat, co nového ve sportu, jak si vedou soukromí hospodáři či zemědělská společnost, co se stalo ve vesnici i v blízkém okolí. Při mimořádných okolnostech – jako jsou svátky či narozeniny, promoce či svatby v rodině, narození vnoučat – je povolen kromě piva i malý „frťan“. Čas od času „sezobneme“ nějakou specialitku, to zejména při „kulatinách“ a autorem bývá nejčastěji myslivec Jirka Vik. A chcete-li domluvit nějakou přátelskou výpomoc (myslím tím třeba práce truhlářské či tesařské nebo dokonce zámečnické, dopravu, pomoc při zemědělských pracích či sepsání gratulace, třeba i ve verších), nenajdete lepší příležitost. Dokonce jsme uspořádali společný výlet do tehdy nově vybudované Sazka-areny v Praze na extraligu ledního hokeje Slavia Praha-Moeller Pardubice. Při desátém výročí otevření hospody jsme si pořídili klubová trička. Prostě děláme si spoustu drobných radostí, které nám určitě zpřijemňují život.

Celá pravidelná činnost pak vrcholí poslední neděli v prosinci, kdy předseda Jirka Koudelka přednese výroční zprávu, kde má podrobně zaznamenány všechny zásadní události uplynulého roku. Věřím, že podobné zprávy budeme poslouchat ještě řadu let, protože to bude znamenat, že jsme všichni pořád zdraví a naše kamarádství funguje!

A ještě jedna pozoruhodná okolnost se v posledním roce rýsuje. U vedlejšího stolu zasedá podobná parta - snad jen o dvě generace mladší - ta nás jednou určitě zastoupí ...

Václav Nidrlé

Slet sokolů na Růži

Několik desítek sokolů se v pátek 19. ledna slétlo na výroční schůzi TJ Sokol Radim, která se uskutečnila v hospodě Růže.

Během schůze vystoupili předsedové a vedoucí jednotlivých oddílů, aby ostatním s noblesou přednesli své úspěchy a výhledy, ale i oblasti, kde je třeba zabrat.

V souhrnu můžeme být na činnost místního Sokola pyšní. Různorodost činností a pořádání akcí je tak na malou tělovýchovu, kterou Sokol Radim bezesporu v rámci okresu je, mimořádná. Od střídavě úspěšného působení volejbalistů a volejbalistek v okresních, ale i krajské soutěži, dále stále se lepšící výsledky stolních tenistů, až po organizování nespočet různých turnajů, venkovních zábav a plesu. Možná to zní, že je zde Sokol jen vychvalován, ale je nutno podotknout, že pokud se podíváme, kolik lidí se o toto stará, tak nejde, než smeknout. Ano, jsou místa, kde by se dalo přidat, ale to by se do činnosti Sokola muselo aktivně zapojit více lidí, mě nevyjímaje.

Přehled hlavních akcí v tomto roce: na konci ledna se uskuteční tradiční sokolský ples, v červnu pak proběhne současně odpoledne s Táborankou a dětský den, v červenci se můžou děti těšit na tábor do Cvikovska (snad jich bude i hodně z Radimi) a v srpnu bude hodně živo na volejbalových kurtech.

Můžeme si jen přát, aby činnost Sokola zůstala minimálně taková, jaká je i do dalších let.

šik

Výročí v našich vískách v lednu

Rejfk Josef
Glos Jaroslav
Koudelková Božena
Hakenová Zdeňka
Effenbergerová Emílie

v únoru

Odvárková Alena
Glosová Marie

RN Vám přeji hodně zdravíčka, štěstí a do dalších krásných let ...

Ohlédnutí

Sraz seniorů

V sobotu 24. 11. 2007 se konalo setkání našich seniorů při přátelském posezení v hostinci Růže u Jandů. Po loňském ohlase se přišlo rozptýlit opět mnoho spoluobčanů. Setkání zahájila paní starostka Brixová přátelským uvítáním. Díky patří OÚ, který sponzorsky přispěl na kávu a zákusek a celou akci organizoval. Karbanovi dokázali mistrovsky rychle obsloužit všechny zvané a pro naše seniory byla připravena zábava v podobě hudebního doprovodu.

Z kladných ohlasů soudíme, že účastníci byli spokojeni a že se rádi setkají na dalších podobných akcích. Fotky opět můžete najít na stránkách obce.

ma - mi

Zabijačkové hody

Dne 28. 12. 2007 se v hostinci Růže u Jandů uskutečnily první vepřové hody. Akce se konala od 17.00 hodin a pašika skolil určitě všem známý řezník pan Buben ze Dřevěnic. Na stole nechyběly takové pochoutky jako zabijačkový guláš, ovar, jitrnice a jelítka. Kdo se akce nezúčastnil, mohl jen litovat, protože ceny byly opravdu lidové a zabijačkové pochoutky vynikající. Fotky z této akce naleznete opět na stránkách obce.

ma-mi

Vánoční koncert v kostele sv. Jiří

V pátek 14. 12. 2007 od 18.00 hod. rozzářilo náves světlo z oken kostela sv. Jiří, kde se konal vánoční koncert. Trval necelou hodinu a vystoupily na něm děti z místní základní školy pod vedením paní učitelky Hančové a Chránový sbor sv. Jakuba z Jičína. Od dětí jsme za doprovodu houslí mohli slyšet klasické vánoční koledy jako např. Pásli ovce Valaši nebo Štědrej večer nastal. Po neutuchajícím potlesku, který si děti ze školy právem zasloužily, zazněly mimo jiné známé skladby od Jakuba Jana Ryby - Česká mše vánoční a Slaviček v podání výše zmíněného sboru. Některé skladby doprovázela paní Stříbrná na varhany.

Předvánoční čas si přišli zpříjemnit mnozí z Vás, a proto i druhý ročník měl veliký ohlas. Po koncertu následovalo pro účinkující na místním OÚ malé pohoštění a pro zúčastněné, kteří ještě nechtěli opustit vánoční atmosféru večera, byl připraven teplý punč.

Dětem, paní učitelce Hančové i Chránovému sboru sv. Jakuba děkujeme za příjemný večer a těšíme se na další neméně úspěšné ročníky.

ma-mi

Schůze dobrovolných hasičů

V pátek 4. ledna hostila místní hospoda Růže schůzi dobrovolných hasičů.

Při účasti asi 30 požárníků se probíralo vše od hodnocení uplynulého roku až po vyhlídky na rok letošní.

Nejdiskutovanějším tématem byla hasičská zbrojnice v Radimi. Dlouhodobým problémem jsou zaparkovaná auta před vraty zbrojnice. Řešením by samozřejmě byla ústní dohoda, ale přesto bude na nejbližším zasedání OÚ navrženo, aby se vyhláškou Obecního úřadu Radim zakázalo před tímto objektem parkovat. Pokud by zde přesto někdo zaparkoval, hrozil by mu finanční postih.

Hasičská zbrojnice byla však na pořadu jednání i z jiného důvodu – vrata. Vrata jsou děravá jak ementál a při vjezdu do zbrojnice se musí u hasičské Avie ohýbat zrcátka. A opět vyšlo z hlav hasičů řešení – nová, nejlépe kovová vrata a přebudování vjezdu. Příčka, která dělí vjezd na dvě poloviny, bude odstraněna a další stavební úpravou vznikne vyhovující výjezd ze zbrojnice. Veškeré práce proběhnou v režii hasičů při dobrovolné brigádě. Náklady by mohly být pokryty příspěvkem od Obecního úřadu, který v letošním roce na činnost sdružení vyčlenil několik desítek tisíc korun.

Sdružení dobrovolných hasičů by chtělo požádat všechny své členy, aby zaplatili členské poplatky pokladní paní Sedláčkové. Zároveň by chtělo požádat bývalé členy, kteří nezaplatili poplatky za dobu, kdy byli členy, aby tak neprodleně učinili.

šik

Půlnoční mše v Radimi

Pokud jste duší spíše konzervativci a nedovedete si Štědrý den představit bez půlnoční mše, tak i Vy jste mohli 24. 12. 2007 od 21.00 hodin zavítat do kostela sv. Jiří, kde se mše již tradičně konala. Oproti loňskému roku se po štědrovečerní večeři a po rozbalování dárků vydalo do kostela překvapivě mnoho lidí. Vánoční mši sloužil pan farář Josef Kordík. Během ní zaznělo několik vánočních koled a opět se rozezněly radimské varhany, tentokrát zásluhou Karla Stříbrného ml.

ma-mi

Vánoční výstava

Další příjemnou předvánoční akcí byla výstava věnovaná vánoční tematice, která byla ke shlédnutí ve dnech od 30. 11. do 14. 12. 2007 na místním OÚ. Mohli jste zde vidět různé druhy cukroví, vánočky, adventní věnce, betlém, vánoční svícný, ozdobené stromečky, vánoční dekorace a spoustu dalších věcí, které nám navodily vánoční atmosféru. Vystavené předměty vyráběli sami občané Radimi, Studeňan a Tužina. Z reproduktorů doléhaly k našim uším melodie vánočních koled a všude to vonělo svíčkami a cukrovím.

Největším oceněním byla hojná návštěvnost, a proto děkujeme všem, kteří se přišli potěšit a na chvíli odpoutat od každodenních starostí a předvánočního stresu. Díky patří také těm, kteří nelenili a na výstavu přispěli svými výrobky.

Doufáme, že se Vám všem vánoční výstava líbila, a že nezůstane pouze u prvního ročníku. Kdo se nemohl výstavy zúčastnit má možnost nahlédnout do fotogalerie na stránkách obce Radim (www.obec-radim.cz)

ma-mi